

Pääasian asianosaiset

Jozef Grundza

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko puitepäätöksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kaksoisrangaistavuutta koskevan edellytyksen on katsottava täyttyvän vain jos teot, joihin tunnustettava tuomio liittyy, ovat konkreettisesti tai tapauksen konkreettisen arvioinnin perusteella rikoksia (riippumatta niiden tunnusmerkistöstä tai niiden nimikkeestä) myös täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä, vai riittääkö tämän edellytyksen täyttymiseksi se, että teko on yleisesti (abstraktisti) rikos myös täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan?

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätös 2008/909/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsitteitä toimenpite, niiden täytäntöönpanemiseksi Euroopan unionissa (EUVL L 327, s. 27).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vergabekammer Südbayern (Saksa) on esittänyt 16.6.2015 – Hörmann Reisen GmbH v. Stadt Augsburg ja Landkreis Augsburg

(Asia C-292/15)

(2015/C 294/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vergabekammer Südbayern

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hörmann Reisen GmbH

Vastaajat: Stadt Augsburg ja Landkreis Augsburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä direktiivin 2004/18/EY ⁽²⁾ tai direktiivin 2014/24/EU ⁽³⁾ kanssa, mukaisessa hankintamenettelyssä lähtökohtaisesti ainoastaan kyseisten direktiivien säännöksiä, jolloin mainituista direktiiveistä poikkeavia asetuksen (EY) N:o 1370/2007 säännöksiä on jätettävä soveltamatta?
- 2) Määräytykö alihankinnan sallittavuus asetuksen (EY) N:o 1370/2007 5 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä direktiivin 2004/18/EY tai direktiivin 2014/24/EU kanssa, mukaisessa hankintamenettelyssä yksinomaan unionin tuomioistuimen direktiiviä 2004/18/EY varten kehittämien sääntöjen ja direktiivin 2014/24/EU 63 artiklan 2 kohdan sääntelyn perusteella vai voiko hankintaviranomainen tästä poiketen myös tällaisessa hankintamenettelyssä määrittää asetuksen (EY) N:o 1370/2007 4 artiklan 7 kohdan nojalla tarjoajalle (aikataulun mukaisten vuorojen kilometreillä mitattavan) prosentuaalisen kiintiön palveluille, jotka tämä veloitetaan itse hoitamaan?

- 3) Siinä tapauksessa, että asetuksen (EY) N:o 1370/2007 4 artiklan 7 kohtaa voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1370/2007 5 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä direktiivin 2004/18/EY tai direktiivin 2014/24/EU kanssa, mukaiseen hankintamenettelyyn, voiko hankintaviranomainen asetuksen (EY) N:o 1370/2007 johdanto-osan 19 perustelukappale huomioon ottaen vapaasti vahvistaa itse hoidettaville palveluille kiintiön, jolloin hankintaviranomaisen asettama vaatimus, jonka mukaan itse hoidettavia palveluja koskeva kiintiö on 70 prosenttia aikataulun mukaisten vuorojen kilometreillä mitattuna, voi olla perusteltu?

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, s. 1).
- ⁽²⁾ Euroopan Parlamentin ja Neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, s. 114).
- ⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sø- og Handelsretten (Tanska) on esittänyt 18.6.2015 – Ferring B.V. edustajanaan Ferring Lægemedler A/S v. Orifarm A/S

(Asia C-297/15)

(2015/C 294/42)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sø- og Handelsretten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ferring B.V. edustajanaan Ferring Lægemedler A/S

Vastaaja: Orifarm A/S

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohtaa ja aiheeseen liittyvää oikeuskäytäntöä tulkittava siten, että tavaramerkinhaltijalla on laillinen oikeus estää rinnakkaistuojan harjoittama lääkkeen laskeminen uudestaan liikkeelle, jos rinnakkaistuoja on pakannut lääkkeen uuteen ulkopakkaukseen ja varustanut sen tavaramerkillä, silloin kun tavaramerkin haltija on saattanut lääkkeen markkinoille tilavuudeltaan samansuuruisissa pakkauksissa ja samoina pakkauksikokoina kaikissa Euroopan talousalueen maissa, joissa lääkettä markkinoidaan?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastaamisen kannalta merkityksellistä, jos tavaramerkin haltija markkinoi lääkettä sekä vienti- että tuontivaltiossa kahdessa eri pakkauksikoossa, nimittäin kymmenen kappaleen pakkauksissa ja yksittäispakkauksissa, ja tuoja on ostanut kymmenen kappaleen pakkauksia vientivaltioista, pakannut lääkkeen uudelleen yksittäispakkauksiin ja varustanut ne tavaramerkillä ennen niiden saattamista markkinoille tuontivaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL L 299, s. 25.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif (Luxemburg) on esittänyt 19.6.2015 – Charles Kohll ja Sylvie Kohll-Schlesser v. Directeur de l'administration des contributions directes

(Asia C-300/15)

(2015/C 294/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif